

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **J. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2019, č. j. 1378/2019-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 1. 2020, č. j. 16 A 78/2019 – 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze dne 22. 11. 2019 domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný jako opožděné zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 4. 4. 2019, č. j. MHMP 610139/2019/ZOU, sp. zn. S-MHMP 1283207/2018/Zou, kterým shledal žalobkyni vinnou z porušení § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a dle § 125f odst. 1 a odst. 4 ve spojení s § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložil žalobkyni pokutu ve výši 2.500 Kč.

[2] Nadepsaným usnesením městský soud žalobu odmítl pro opožděnost.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) proti tomuto usnesení městského soudu podala kasační stížnost. Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 28. 1. 2020, č.j. 4 As 32/2020 – 9, vyzval mimo jiné k tomu, aby ve lhůtě dvou týdnů předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[4] Podáním ze dne 1. 2. 2020 stěžovatelka požádala o „osvobození povinnosti mít advokáta“, neboť není finančně schopná platit za jeho služby. Nejvyšší správní soud tuto žádost vyhodnotil jako žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 3. 2020, č. j. 4 As 32/2020 – 31, žádost žalobkyně o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl pro zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti a stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání vyžadovaném pro výkon advokacie. Nejvyšší správní soud stěžovatelku

poučil, že pokud soudu ve výše stanovené lhůtě nepředloží plnou moc udělenou advokátu či doklad o svém vysokoškolském právnickém vzdělání, soud kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Z doručky založené ve spise Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedené usnesení ze dne 3. 3. 2020 bylo stěžovatelce doručeno dne 10. 3. 2020, kdy si stěžovatelka převzala zásilku obsahující toto usnesení. Lhůta dvou týdnů k doložení vysokoškolského právního vzdělání stěžovatelky nebo předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti tak počala běžet ve středu dne 11. 3. 2020 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v úterý dne 24. 3. 2020. Na uvedenou výzvu Nejvyššího správního soudu k odstranění vad kasační stížnosti však stěžovatelka žádným způsobem nereagovala. Stěžovatelka tedy uvedenou vadu kasační stížnosti ve stanovené lhůtě a ani později neodstranila.

[6] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila povinnost předepsanou § 105 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka totiž na výzvu soudu nedoložila, že má vysokoškolské právní vzdělání, ani nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla soudem řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, „*pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla ke výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne*“ (usnesení NSS ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19). Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Dne 6. 2. 2020 Nejvyšší správní soud obdržel od stěžovatelky ve vylepených kolcích soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč.

[10] Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*. Kasační stížnost stěžovatelky byla odmítnuta, zdejší soud proto stěžovatelce na základě cit. ustanovení zákona o soudních poplatcích vrátí zaplacený soudní poplatek v celkové výši 5.000 Kč. Podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích bude poplatek vrácen ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2020

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu